

Sviatosť manželstva

Čo majú urobiť tí, ktorí chcú prijať sviatosť manželstva?

Mládenec a dievčina (ale aj muž a žena v zrelom veku), ktorí chcú vstúpiť do manželského zväzku, teda prijať sviatosť manželstva, majú aj rok vopred (najmenej tri mesiace) to **oznámiť duchovnému otcovi** tej farnosti (spravidla je to farnosť, kde býva nevesta), kde chcú, aby sobáš bol.

Taká pomerne dlhá doba je potrebná na to, aby bolo dostatok času na dobrú prípravu na prijatie tejto sviatosti. Zvlášť je to potrebné v dnešnej dobe, keď veľa rás mladí ľudia pracujú alebo študujú v zahraničí alebo na druhom konci republiky a prichádzajú domov len sporadicky. Iste, kňaz neodmietne ani tých, ktorí prídu v kratšom čase.

Dnes zvyčajne sa zabezpečuje miestnosť pre svadobnú hostinu aj rok dopredu, ba aj iné veci okolo svadby. A preto by mal aj kňaz čím skôr o tom vedieť, že sa chystá svadba a nemá byť postavený pred hotovú vec jeden alebo dva mesiace pred sobášom a žiaľbohu niekedy je to aj menej.

Nejde tu o nejaké šikanovanie mladých ľudí, že musia prísť niekoľko rás na faru, ale je potrebné si uvedomiť, že **ľudia majú právo na to**, aby sa im kňaz dostatočne venoval a pripravil ich na vstup do manželstva. **Je to kňazova povinnosť!** Ak tak nerobí, veriaci sa majú právo sťažovať na neho u jeho predstavených.

Veľmi sa odporúča, aby mladí ľudia sa zúčastnili snúbenecského kurzu, na ktorý sa môžu prihlásiť:

www.domanzelstva.sk

a treba tiež povedať, že tento kurz sa nekoná každý týždeň a je o neho veľký záujem, preto treba zavčas sa naň prihlásiť. Iste im v tom rád pomôže kňaz v ich farnosti.

Sú mladí ľudia, ktorí sú šťastní, že sa takého kurzu zúčastnili.

Čo je sviatosť manželstva?

Manželská zmluva, ktorou muž a žena vytvárajú medzi sebou **celoživotné spoločenstvo**, zamerané svojou prirodzenou povahou **na dobro manželov a na plodenie a výchovu detí**, povýšil Kristus Pán medzi pokrstenými na **hodnosť sviatosti**. (pozri Katechizmus katolíckej cirkvi - KKC, odst. 1601)

Sviatosť manželstva je znakom spojenia Krista a Cirkvi. Dáva manželom milosť milovať sa láskou, akou Kristus miloval svoju Cirkev; takto milosť tejto sviatosti zdokonaľuje ľudskú lásku manželov, posilňuje ich nerozlučiteľnú jednotu a posväcuje ich na ceste do večného života. (KKC odst. 1661)

Kresťanské manželstvo je jednotné, nerozlučiteľné a manželia majú zachovávať vzájomnú vernosť.

Ako prebieha sobášny obrad?

Sobášny obrad môžeme rozdeliť na dve časti:

1. **zasnúbenie**
2. **a korunovanie, či ovenčenie**, čo je už vlastný sobášny obrad.

Snúbenci prichádzajú v sprievode pred dvere chrámu, kde ich kňaz privíta a potom ich vovedie doprostred chrámu.

Pri obrade zasnúbenia sa kňaz modlí predpísané modlitby a požehnáva snubné prstene snúbencov a zároveň im ich odovzdáva.

Tento obrad sa zvyčajne koná v strede chrámu a tesne pred sobášnym obradom – korunovaním či ovenčením. Mohol by sa však konať aj niekoľko dní či týždňov pred samotným sobášom.

Pri obrade korunovania, či ovenčenia, snúbenci už stoja v chráme celkom vpredu, kde majú prichystané stoličky a tiež je tam prichystaný stolík – tetrapod, na ktorom sú prichystané veci potrebné pri sobášnom obrade: napr. venčeky alebo koruny.

Podľa nášho starobylého zvyku sa pri sobáši používajú venčeky, ktoré kňaz kladie počas obradu ženíchovi a neveste na hlavu. V poslednej dobe sa na niektorých miestach používajú aj koruny.

Nesmieme zabudnúť, že na sobášnom obrade musia byť prítomní svedkovia. **Aby totiž bol sobáš platný, musia byť pri sobáši prítomní najmenej piati ľudia**: snúbenec a snúbenica, kňaz a dvaja svedkovia.

Veľmi sa odporúča, aby sa **sobáš konal v rámci sv. liturgie** a to tak, že bohoslužbu slova nahradí sobášny obrad a po jeho skončení kňaz zvolá: „Znova a znova modlíme sa v pokoji k Pánovi“ a následne ľud spieva **Cherubínsku pieseň** a liturgia pokračuje podľa svojho poriadku.

Čo sa robí na prípravných stretnutiach pred sobášom?

Snúbenci prichádzajú na faru za kňazom (niekde sú prítomní aj iní ľudia, ktorí sú poverení kňazom: napr. manželia, lekár, právnik) a tam si porozprávajú o podstatných veciach manželstva, prejdú si základné pravdy kresťanskej viery a tiež sa porozprávajú o sobášnom obrade.

Vždy je dobré, ak sa snúbenci sami kladú otázky týkajúce sa viery a manželského či rodinného života.